

ERVARINGEN MET BUCKLEY'S DESENSITIZING PASTE

DOOR

C. M. C. DULLEMOND.¹⁾

Door Collega Lind is op een vorige vergadering Buckley's desensitizing paste wel geclassificeerd als een ship that passed in the night, maar volgens mijne meening behoeven we deze pasta nog niet uit het gezicht te verliezen.

Zooals men weet heeft Buckley in October 1914 deze pasta geïntroduceerd op een vergadering van het second district of Dental Society of New York, welke lezing met discussies is opgenomen in het Decemбернаummer van de Items of Interest van dat jaar.

Hij heeft daarin de voor- en nadeelen behandeld, verbonden aan het gebruiken van een middel, dat de pijn wegneemt bij het praepareeren in hypersensitief tandbeen.

Hij beveelt aan, als onschadelijk voor de pulpa, een door hem samengesteld medicament, bestaande uit 11 deelen neotheresine, 12 deelen thymol, en 77 deelen trioxymethyleen, en een onoplosbare kleurstof en wat vezelachtige massa. Trioxymethyleen depolimeriseert bij lichaamstemperatuur tot formaldehyde; thymol is bovendien als antisepticum toegevoegd en neotheresine, een nieuw synthetisch lokaal-anaestheticum, moet dienen om de inwerking van het formaldehyde pijnloos te maken.

Volgens Buckley doortrekt dat formaldehyde het vervallen tandbeen en verwoest ter plaatse de vitaliteit der

¹⁾ Lezing gehouden voor de Vereeniging van Nederlandsche tandartsen in Jan. 1919.

fibrillen, maar werkt slechts tot op onschadelijke diepte in op gezond tandbeen.

Practisch wordt dat gedeelte meestal weggenomen bij de caviteitpraeparatie.

Is dit niet het geval dan herstelt zich die gevoeligheid later weer geleidelijk.

Daarom lijkt het mij niet juist om als Buckley te spreken over verwoesting van de vitaliteit der fibrillen, doch het met Dr. v. Horn uit Bloomsburg een verlamming te noemen.

Gedurende dien tijd kan de tand wel reageeren op thermische prikkels, maar na eenigen tijd gaat dat over.

Buckley beveelt de pasta speciaal aan voor gevallen van overgevoeligheid en noemt als tijd, noodig om de pasta te laten inwerken, 24 of 2 maal 24 uur, terwijl langer tijd niet hindert.

In diepe caviteiten oordeelt Buckley het niet noodig de pasta over de heele oppervlakte te verdeelen, maar alleen op die plaatsen, die overgevoelig zijn. Hij raadt aan het tandbeen over de pulpa te bedekken met een tampon met phenol of iets dergelijks.

Uit de besprekingen op de lezingen gevolgd, blijkt dat Goslee, Tracy, Rogers en anderen de pasta met succes gebruikt hadden. Dunning en Voelkers waren wat twijfelachtig over de kleurstof.

Ook elders heeft men zich uitgesproken over de desensitizing paste.

We vinden in de Dental Cosmos 1915 een artikel van Dr. Starr, dat tegen de pasta waarschuwt.

Verder vinden we in denzelfden jaargang, ik zou haast zeggen een pro- en contra- van de Heeren van Horn en Prinz.

Prinz laat niet veel heel, noch van de lezing van Buckley, noch van de pasta.

Hij heeft geëxperimenteerd en vond door toevoeging van methyleen-blauw, dat de formaldehyde de heele pulpa

doortrokken had. Jammer dat Dr. Prinz de pasta niet gebruikt heeft zoo als Buckley aangeeft en dingen beweert, die niet kloppen met vroeger verkondigde opinies.

Uit de voordracht van Dr. v. Horn zien we, dat deze niet zoo cynisch er tegenover staat. Hij eischt een exacte diagnose en is dan ook overtuigd van het nut en de niet schadelijke inwerking.

Hij meent ook, dat de formaldehyde de vitaliteit der fibrillen niet verwoest maar slechts verlamt, (paralyzed) hetgeen zich na enkele weken herstelt.

Dan vond hij dat, wanneer de pasta met succes aangewend is in eene caviteit, dit niet insluit, dat een andere caviteit in dienzelfden tand ook gevoelloos is, wat toch zou moeten, als de pulpa beïnvloed was.

Meer buitenlandsche literatuur zal ik niet aanhalen.

Wel wil ik nog even de aandacht vestigen op het feit, dat collega da Costa op een genootschapsvergadering in 1915 de pasta aanbevolen heeft.

Hij had de origineele niet gebruikt, maar verkreeg toch dezelfde resultaten met het preparaat door Blomberg gemaakt.

Ook 't artikel van Dr. Prinz verscheen vertaald in het tijdschrift. Tot mijn spijt viel die eer de voordracht van Dr. v. Horn niet ten deel.

Dan wil ik nog even in herinnering brengen de voordracht door collega Schleurholtz Boerma op het IIIde Tandheelkundig Congres gehouden, waarvan een volledig verslag in de Handelingen is opgenomen.

We zien dat collega Boerma de pasta zelf niet gebruikt heeft en alleen geëxperimenteerd heeft met parafform. Ook hij heeft het artikel van Dr. v. Horn niet genoemd.

Zelf heb ik de pasta nu ruim 2½ jaar gebruikt en wel in ruim 100 gevallen.

Van ± 90 heb ik aantekeningen gehouden van den duur die de pasta afgesloten geweest is, of de patient

gedurende dien tijd pijn gehad heeft en wat ik tijdens het praepareeren bevond.

Toen ik de lijstjes nalas, vond ik, dat de tijd van afsluiten varieerde tusschen 24 uur en 4 weken. Dit is niet opzet, maar het kwam zoo uit. Vier en twintig uur was bijna altijd te kort en heb ik ook maar een paar maal gedaan.

Verder vond ik bijna overal: geen pijn gehad, een beetje pijn gehad, alleen de eerste dag gevoelig geweest.

Slechts enkelen hadden hevige pijn gehad. Daar kom ik zoo meteen op terug.

Bij het praepareeren vond ik dat de meeste gevoelig begonnen te worden, als ik nagenoeg klaar was met de caviteit. Dit achtte ik voldoende bewijs dat de pulpa niet gedood was en heb ik de caviteit gevuld.

Enkele heb ik heelemaal pijnloos kunnen praepareeren. Ze waren zelfs gevoelloos voor een spuit koud water, maar de inductiestroom stelde mij gerust.

Voor en na gebruik heb ik de pulpa niet op inductiestroom onderzocht, omdat mijn toestel een eventueel verschil niet aangeeft.

In enkele gevallen heb ik 2 à 3 maal de pasta moeten afsluiten, alvorens te kunnen afwerken.

Nu wat die patienten betreft die erge pijn gehad hadden.

Een had in M¹ i. d. distaal en mesiaal een caviteit, die beide erg pijnlijk waren, 16 Aug. appliceer ik de pasta, patiente komt 20 Augustus terug, vertelt heel erg pijn gehad te hebben. 't Resultaat was, dat het praepareeren nog pijnlijker was dan te voren. We hebben toen maar doorgezet en de kies gevuld. Naderhand heeft patiente geen last er meer van gehad.

Bij een andere patiente had ik in M¹ i. s. de pasta afgesloten. Ze kwam na 2 dagen terug, had erge pijn gehad en het praepareeren was nog even pijnlijk.

Een andere had van M¹ i. d. na applicatie erg pijn

gehad, vooral bij koud en warm. Ik kon pijnloos praepareeren. De tand reageerde wel op inductiestroom. Voor alle veiligheid sluit ik phenol af en als patiente na 14 dagen terug komt, vertelt ze geen pijn meer te hebben gehad.

Bij een andere patiente had ik in P¹s.d. de pasta afgesloten om volgens raad van collega Blaauw de pulpa te devitaliseeren. Patiente woont buiten de stad en kon in geen 4 weken terug komen. Toen deelt ze mij mede dat de pijn heel erg geweest is gedurende de 1e week. We gaan vol moed aan 't boren. Ik leg de pulpa absoluut pijnloos bloot, maar vind een bloedende levende pulpa, zoodat arsenic applicatie toch nog noodig is.

Mogendeze gevallen U doen aannemen dat Buckley's desensitizing paste de pulpa niet devitaliseert, zoo bent U vrij zeker nog bevreesd, dat ze een schadelijken invloed heeft, die de pulpa op den duur doet afsterven.

Daarom zal ik U nog een frappant geval mededeelen.

De eerste patiente, die ik registreerde kwam kort na het congres te Groningen.

Ik moest een caviteit mesiaal in I² s. s. praepareeren, wat zoo pijnlijk was dat ik besloot Buckley's pasta aan te wenden. Dat was 27 Juni; 29 Juni komt de patient terug, vertelt dat de tand pijnlijk geweest is. 't Praepareeren was nog iets gevoelig, maar 't ging, zoodat ik de caviteit kon vullen.

't Toeval wil, dat de patient 't volgend jaar weer 27 Juni ter inspectie komt en I² s. s. distaal een caviteit vertoont, die behandeld moet worden. 't Praepareeren maakt weer gebruik van de pasta noodig en toen ik het geval wilde noteeren, bleek me dat ik diezelfde tand 't jaar te voren onderhanden had gehad.

28 Juni kwam de patient terug met de mededeeling, dat de tand pijnlijk geweest was. 't Praepareeren was weer iets gevoelig, maar ik kon afwerken.

Ziet U toen was ik niet bang meer, Buckley's

desensitizing paste te gebruiken en oordeelde ik het niet schadelijk voor een pulpa.

Soortgelijke ervaring deed ik op bij 5 verschillende patienten.

Nu wil ik U nog iets meedeelen over een heele smalle praemolaar met een uitgebreide tamelijk ondiepe distale caviteit, waar ik heel veel moeite had voldoende houvast te krijgen, zonder de pulpa te exponeeren. Na een paar maal de pasta aangewend te hebben, dacht ik, dat me dat gelukt was. Ik vul de kies, dat was in Juni l.l.

Nu komt een dezer dagen de patient terug. Hij had de vulling weer verloren en zag ik mij genoodzaakt de pulpa die nog leefde op te offeren.

Patient had al dien tijd geen last van de kies gehad.

Resumeerende had ik de pasta 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 13, 18, en 20 dagen en 4 weken afgesloten gehad, met het gevolg dat bij 5 patienten alleen de tand 1 dag pijnlijk geweest is, 4 pijn hadden gehad, terwijl 4 erge pijn hadden. Al de anderen hadden er geen hinder aan gehad.

Verder dat 12 caviteiten direct pijnloos geprepareerd konden worden, 2 geen succes hadden en de anderen nagenoeg pijnloos waren, terwijl bij 10 een tweede of derde applicatie noodig bleek, terwijl bij 6 bleek, dat de pasta na tijdsverloop voor de tweede maal gebruikt was.

Uit het voorgaande ben ik zoo vrij geweest de conclusie te trekken, dat Buckley's desensitizing paste practisch zeer goede diensten bewijst bij het praepareeren van overgevoelig tandbeen, en dat de pulpa niet schadelijk beïnvloed wordt.
